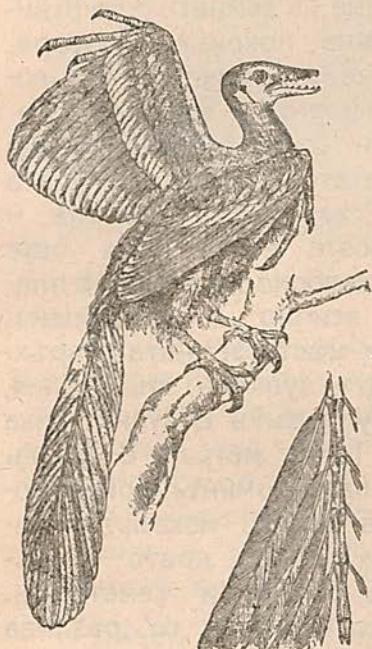

да виждаме нашата Земя, така както сега виждаме Луната, само че това свѣтло дискче ще бѫде нѣколпжти по-голѣмо отъ това на Луната. И Земята нѣма собствена свѣтлина. Тя не е слѣнце, нито пъкъ звѣздѣ, но както Луната и Земята свѣти съ свѣтлината получена отъ Слѣнцето. Представете си едно огледалце, насочваме го срещу Слѣнцето, свѣтлината отъ Слѣнцето пада върху огледалцето и отъ тамъ се отправя на отсрещната стена, на тавана, или върху пода. Такава е и свѣтлината, която идва отъ Луната, такава е и тази свѣтлина, която Земята препраща къмъ Луната, или къмъ други нѣкои небесни тѣла. Земята нѣма собствена свѣтлина. **Тя е една планета.** Като нашата Земя има и други небесни тѣла. Около Слѣнцето обикалятъ 8—9 такива небесни тѣла — планети: *Меркурий* (най-близо до слѣнцето), *Венера* (Вечерница, Зорница), следъ това е редътъ на *Земята*, после *Марсъ*, *Юпитъръ*, *Уранъ*, *Нептунъ* и последната новооткрита — *Плутонъ*.

Ако сравнимъ слѣнцето съ изброените планети заедно съ Земята, то Слѣнцето е 750 пжти по-голѣмо по маса (материя) отъ всички планети около него. Изчислено е, че отъ Земята до Слѣнцето ни дѣлятъ 149—150 милиона километри, което е срѣдно разстояние между Земята и Слѣнцето. Земята, както и другите планети, споредъ науката, се е отдѣлила отъ Слѣнцето. Това е било преди много, много хиляди лѣти, толкова много, че човѣшкия умъ мѣжно би ги пресмѣтналъ. И въ това начало, когато Земята се е

Кар. № 1. Юрска птица — Археоптериксъ.

тия, толкова много, че човѣшкия умъ мѣжно би ги пресмѣтналъ. И въ това начало, когато Земята се е